

[Vestergaard Eriksen.]

pensionister som invalidepensionister m. fl., og det står folkeunionen fuldt ud for.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ib Andersen)
(FP):

Der var forskellige ting, jeg på grund af taletiden ikke nåede at komme ind på før; det var f. eks. spørgsmålet om nogle uopklarede beløb, som fru Eva Gredal omtalte, bl. a. i forbindelse med hjemmehjælp. Ved at forhøje pensionsgrænsen for ægtefæller opnår vi netop — det er i hvert fald vores skøn — at pensionisterne kan blive hjemme, fordi de ved at få nogle flere penge mellem hænderne har råd til at få hjemmehjælp, og hvis de ikke selv er i stand til at betale det, kan de få det på linje med alle mulige andre over de sociale hjælpeforanstaltninger.

Til socialministeren vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at de grupper, der ligger uden for 67 års alderen, hovedsagelig er dem, det er vanskeligt at administrere, men den gruppe, som er vanskeligt at administrere, er dem, vi gerne vil have pillet ud af dette system og pensioneret særskilt med en enhedspension; det er f. eks. den pensionist, der begynder at grave have hos naboen eller tage sig et lille fritidsjob som billetkontrolør i en biograf el. lign., og som så pludselig for det første skal betale kildeskat — det har han afgjort heller ikke noget imod — men hvis pension så også skal tages op til nyvurdering, om den nu skal være efter den eller den skala — og her har vi et stort pensionsområde. Det er det, som vores system går ud på at fjerne, for en pensionist må simpelt hen tjene, hvad han vil, det eneste, han skal, er at betale kildeskat, men de 350 kr. om måneden har han stadig væk til sig selv.

Så var der det spørgsmål — jeg tror, det var fru Eva Gredal, der nævnte det — hvad man ville gøre ud over 1977, for længere stod der ikke om i loven. Vi ved jo ikke, hvordan prisudviklingen vil være, så derfor må vi tage det op til vurdering, når vi når så langt. Hvis vi kunne forudsige, at vi havde

en inflation på en 18-20 pct. i de næste 10 år — hvilket vi for alt i verden ikke vil håbe — kunne vi hurtigt regne ud, hvor meget det skulle give indtil 1987, men det kan da ikke være det, der er meningen. Vi har regnet det frem til 1977, og så må vi tage det op igen og se, om der er sket ændringer i prisniveauet, om vi skal forhøje med 50 kr., med 100 kr. eller med et andet beløb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbrydelser mod kønssædeligheden) [af Grønborg m. fl.).

(Lovforslag nr. 62. Fremsat 30/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det væsentlige i det forslag om ændring af straffeloven, som retsforbundets folketingsgruppe her har fremsat, er forslaget om at ophæve den særlige aldersgrænse på 18 år for homoseksuelle forhold i straffelovens § 225, stk. 2. En sådan ændring vil medføre, at der gælder en fælles aldersgrænse på 15 år for homoseksuelle og heteroseksuelle forhold.

Spørgsmålet om ophævelse af den særlige 18 års aldersgrænse for homoseksuelle forhold har i de sidste år flere gange foreligget for folketinget, sidste gang da min forgænger, Karl Hjortnæs, i november 1973 fremsatte et forslag om nedsættelse af aldersgrænsen for såvel heteroseksuelle som homoseksuelle forhold til en fælles aldersgrænse på 14